

**Zasady zostały opracowane na podstawie programu nauczania
„Chemia Nowej Ery”
(wyd. Nowa Era)**

Aktem prawnym regulującym działania edukacyjne jest podstawa programowa wprowadzona rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej z dnia 14 lutego 2017 r. wraz z zmianami w rozporządzeniu z 28 czerwca 2024 r.

Zawiera cele edukacyjne, treści nauczania oraz zasady oceniania uczniów, osiągnięcia ucznia na daną ocenę.

Cele kształcenia – wymagania ogólne

I. Pozyskiwanie, przetwarzanie i tworzenie informacji. Uczeń:

- 1) pozyskuje i przetwarza informacje z różnorodnych źródeł,
- 2) korzysta z technologii informacyjno-komunikacyjnych do wyszukiwania, przetwarzania, selekcji, agregacji, weryfikacji i wykorzystania danych;
- 3) ocenia wiarygodność uzyskanych danych;
- 4) konstruuje wykresy, tabele i schematy na podstawie dostępnych informacji.

II. Rozumowanie i zastosowanie nabytej wiedzy do rozwiązywania problemów. Uczeń:

- 1) opisuje właściwości substancji i wyjaśnia przebieg prostych procesów chemicznych;
- 2) wskazuje na związek właściwości różnorodnych substancji z ich zastosowaniami i ich wpływem na środowisko naturalne;
- 3) respektuje podstawowe zasady ochrony środowiska;
- 4) wskazuje na związek między właściwościami substancji a ich budową chemiczną;
- 5) wykorzystuje wiedzę do rozwiązywania prostych problemów chemicznych;
- 6) stosuje poprawną terminologię;
- 7) wykonuje obliczenia dotyczące praw chemicznych.

III. Opanowanie czynności praktycznych. Uczeń:

- 1) bezpiecznie posługuje się prostym sprzętem laboratoryjnym i podstawowymi odczynnikami chemicznymi;
- 2) projektuje i przeprowadza proste doświadczenia chemiczne;
- 3) rejestruje ich wyniki w różnej formie, formułuje obserwacje, wnioski oraz wyjaśnienia;
- 4) przestrzega zasad bezpieczeństwa i higieny pracy.

Treści nauczania (wymagania szczegółowe):

1. Substancje i ich właściwości. Uczeń:

- 1) opisuje właściwości substancji będących głównymi składnikami stosowanych, na co dzień produktów, np. soli kuchennej, cukru, mąki, wody, węgla, glinu, miedzi, cynku, żelaza; projektuje i przeprowadza doświadczenia, w których bada wybrane właściwości substancji;
- 2) rozpoznaje znaki ostrzegawcze (piktogramy) stosowane przy oznakowaniu substancji niebezpiecznych; wymienia podstawowe zasady bezpiecznej pracy z odczynnikami chemicznymi;
- 3) opisuje stany skupienia materii;
- 4) tłumaczy, na czym polegają zjawiska dyfuzji, rozpuszczania, zmiany stanu skupienia;
- 5) opisuje cechy mieszanin jednorodnych i niejednorodnych;
- 6) sporządza mieszaniny i dobiera metodę rozdzielania składników mieszanin (np. sączenie, destylacja, rozdzielanie cieczy w rozdzielaczu); wskazuje te różnice między właściwościami fizycznymi składników mieszaniny, które umożliwiają jej rozdzielenie;
- 7) opisuje różnice między mieszaniną a związkiem chemicznym lub pierwiastkiem;

- 8) klasyfikuje pierwiastki na metale i niemetale; odróżnia metale od niemetalu na podstawie ich właściwości;
- 9) posługuje się symbolami pierwiastków i stosuje je do zapisywania wzorów chemicznych: H, C, N, O, Na, Mg, Al, Si, P, S, Cl, K, Ca, Fe, Cu, Zn, Br, Ag, Sn, I, Ba, Au, Hg, Pb;
- 10) przeprowadza obliczenia z wykorzystaniem pojęć: masa, gęstość i objętość.

II. Wewnętrzna budowa materii. Uczeń:

- 1) posługuje się pojęciem pierwiastka chemicznego jako zbioru atomów o danej liczbie atomowej Z;
- 2) na podstawie położenia pierwiastka w układzie okresowym określa liczbę powłok elektronowych w atomie oraz liczbę elektronów zewnętrznej powłoki elektronowej dla pierwiastków grup 1–2 i 13–18; określa położenie pierwiastka w układzie okresowym (numer grupy, numer okresu);
- 3) ustala liczbę protonów i neutronów w jądrze atomowym oraz liczbę elektronów w atomie na podstawie liczby atomowej i masowej; stosuje zapis ;
- 4) opisuje różnice w budowie atomów izotopów, np. wodoru; wyszukuje informacje na temat zastosowań różnych izotopów;
- 5) odczytuje z układu okresowego podstawowe informacje o pierwiastkach (symbol, nazwę, liczbę atomową, masę atomową, rodzaj pierwiastka – metal lub niemetal);
- 6) wyjaśnia związek między podobieństwem właściwości pierwiastków należących do tej samej grupy układu okresowego oraz stopniową zmianą właściwości pierwiastków leżących w tym samym okresie (metale – niemetale) a budową atomów; 7) opisuje, czym różni się atom od cząsteczki; interpretuje zapisy, np. H₂, 2H, 2H₂;
- 8) opisuje funkcję elektronów zewnętrznej powłoki w łączeniu się atomów; stosuje pojęcie elektroujemności do określania rodzaju wiązań (kowalencyjne, jonowe) w podanych substancjach;
- 9) na przykładzie cząsteczek o budowie kowalencyjnej: H₂, Cl₂, N₂, CO₂, H₂O, HCl, NH₃, CH₄, zapisuje wzory sumaryczne i strukturalne tych cząsteczek;
- 10) stosuje pojęcie jonu (kation i anion); określa ładunek trwałych, prostych jonów metali (np. Na, Mg, Al) oraz niemetalu (np. O, Cl, S); wskazuje jony w związkach o budowie jonowej (np. NaCl, MgO, NaOH);
- 11) wyszukuje, porządkuje, porównuje i prezentuje informacje o właściwościach związków kowalencyjnych i jonowych (stan skupienia, rozpuszczalność w wodzie, temperatura topnienia i temperatura wrzenia, przewodzenie ciepła i elektryczności); 12) określa na podstawie układu okresowego wartościowość (względem wodoru i maksymalną względem tlenu) dla pierwiastków grup: 1, 2, 13, 14, 15, 16 i 17;
- 13) ustala dla tlenków: nazwę na podstawie wzoru sumarycznego, wzór sumaryczny na podstawie nazwy, wzór sumaryczny na podstawie wartościowości, wartościowość na podstawie wzoru sumarycznego.

III. Reakcje chemiczne. Uczeń:

- 1) opisuje i porównuje zjawisko fizyczne i reakcję chemiczną; podaje przykłady zjawisk fizycznych i reakcji chemicznych zachodzących w otoczeniu człowieka; projektuje i przeprowadza doświadczenia ilustrujące zjawisko fizyczne i reakcję chemiczną; na podstawie obserwacji klasyfikuje przemiany do reakcji chemicznych i zjawisk fizycznych;
- 2) zapisuje równania reakcji chemicznych w formie cząsteczkowej i jonowej; dobiera współczynniki stechiometryczne, stosując prawo zachowania masy i prawo zachowania ładunku; wskazuje substraty i produkty;
- 3) rozróżnia reakcje egzotermiczne i reakcje endotermiczne; podaje przykłady takich reakcji;
- 4) wskazuje wpływ katalizatora na przebieg reakcji chemicznej.

IV. Tlen, wodór i ich związki chemiczne. Powietrze. Uczeń:

- 1) projektuje i przeprowadza doświadczenie polegające na otrzymaniu tlenu oraz bada wybrane

właściwości fizyczne i chemiczne tlenu; odczytuje z różnych źródeł (np. układu okresowego pierwiastków, zasobów cyfrowych) informacje dotyczące właściwości tego pierwiastka i jego zastosowań; pisze równania reakcji otrzymywania tlenu oraz równania reakcji tlenu z metalami i niemetalami;

2) wyszukuje, porządkuje, porównuje i prezentuje informacje o:

- a) właściwościach fizycznych oraz zastosowaniach wybranych tlenków (tlenku wapnia, tlenku glinu, tlenków żelaza, tlenków węgla, tlenku krzemu(IV), tlenków siarki),
- b) przyczynach i skutkach spadku stężenia ozonu w stratosferze ziemskiej oraz sposobach zapobiegania powiększaniu się „dziury ozonowej”,
- c) korozji i sposobach zabezpieczania produktów zawierających żelazo przed rdzewieniem

3) opisuje właściwości fizyczne i chemiczne tlenku węgla(IV) oraz funkcję tego gazu w przyrodzie; opisuje skutki nadmiernej emisji CO₂ do atmosfery; projektuje i przeprowadza doświadczenie pozwalające otrzymać oraz wykryć tlenek węgla(IV) (np. w powietrzu wydychanym z płuc); pisze równania reakcji otrzymywania tlenku węgla(IV) (reakcja spalania węgla w tlenie, spalanie węglowodorów, rozkład węglanów, reakcja węglanu wapnia z kwasem solnym);

4) projektuje i przeprowadza doświadczenie polegające na otrzymaniu wodoru oraz bada wybrane jego właściwości fizyczne i chemiczne; odczytuje z różnych źródeł (układu okresowego pierwiastków, zasobów cyfrowych) informacje dotyczące właściwości tego pierwiastka i jego zastosowań; pisze równania reakcji otrzymywania wodoru oraz równania reakcji wodoru z niemetalami; opisuje właściwości fizyczne oraz zastosowania wybranych wodorków niemetalu (amoniaku, chlorowodoru, siarkowodoru);

5) projektuje i przeprowadza doświadczenie potwierdzające, że powietrze jest mieszaniną; opisuje skład i właściwości powietrza;

6) opisuje właściwości fizyczne gazów szlachetnych; wyszukuje, porównuje i prezentuje informacje o zastosowaniach gazów szlachetnych;

7) wyszukuje, porządkuje, porównuje i prezentuje informacje o źródłach, rodzajach i skutkach zanieczyszczeń powietrza, oraz o sposobach postępowania pozwalających chronić powietrze przed zanieczyszczeniami.

V. Woda i roztwory wodne. Uczeń:

1) opisuje budowę cząsteczki wody; podaje przykłady substancji, które nie rozpuszczają się w wodzie, oraz przykłady substancji, które rozpuszczają się w wodzie, tworząc roztwory właściwe; podaje przykłady substancji, które z wodą tworzą koloidy i zawiesiny;

2) projektuje i przeprowadza doświadczenia dotyczące rozpuszczalności różnych substancji w wodzie; wyszukuje, porządkuje, porównuje i prezentuje informacje na temat składu mineralnego wody z różnych ujęć (woda wodociągowa, wody mineralne, woda morska, wody powierzchniowe);

3) projektuje i przeprowadza doświadczenia wykazujące wpływ różnych czynników na szybkość rozpuszczania substancji stałych w wodzie;

4) stosuje pojęcia: rozpuszczalność, roztwór nasycony, roztwór nienasycony;

5) odczytuje rozpuszczalność substancji z tabeli rozpuszczalności lub z wykresu rozpuszczalności; oblicza masę substancji, którą można rozpuścić w określonej ilości wody w podanej temperaturze;

6) wykonuje proste obliczenia z zastosowaniem pojęć: rozpuszczalność, stężenie procentowe, masa substancji, masa rozpuszczalnika, masa roztworu, gęstość roztworu (z wykorzystaniem tabeli rozpuszczalności lub wykresu rozpuszczalności).

VI. Wodorotlenki i kwasy. Uczeń:

1) rozpoznaje wzory wodorotlenków i kwasów; zapisuje wzory sumaryczne wodorotlenków: NaOH, KOH, Ca(OH)₂, Al(OH)₃, Cu(OH)₂ i kwasów: HCl, H₂S, HNO₃, H₂SO₃, H₂SO₄, H₂CO₃, H₃PO₄ oraz podaje ich nazwy;

2) projektuje i przeprowadza doświadczenia, w wyniku których można otrzymać wodorotlenek

- (rozpuszczalny i trudno rozpuszczalny w wodzie), kwas beztlenowy i tlenowy (np. NaOH, Ca(OH)₂, Cu(OH)₂, HCl, H₃PO₄); zapisuje odpowiednie równania reakcji w formie cząsteczkowej;
- 3) wyszukuje, porządkuje, porównuje i prezentuje informacje o właściwościach i wynikających z nich zastosowań niektórych wodorotlenków i kwasów (np. NaOH, Ca(OH)₂, HCl, H₂SO₄);
- 4) wyjaśnia, na czym polega dysocjacja elektrolityczna zasad i kwasów; definiuje pojęcia: elektrolit i nieelektrolit; zapisuje równania dysocjacji elektrolitycznej zasad i kwasów (w formie stopniowej dla H₂S, H₂CO₃); definiuje kwasy i zasady w odniesieniu do zmiany odczynu roztworu; rozróżnia pojęcia zasady (jako substancji zwiększającej stężenie jonów OH⁻ i zmniejszającej stężenie jonów wodorowych) i wodorotlenku;
- 5) wskazuje na zastosowania wskaźników, np. fenoloftaleiny, oranżu metylowego, uniwersalnego papierka wskaźnikowego; rozróżnia doświadczalnie roztwory kwasów i wodorotlenków za pomocą wskaźników;
- 6) określa odczyn roztworu (kwasowy, zasadowy, obojętny);
- 7) posługuje się skalą pH; interpretuje wartość pH w ujęciu jakościowym (odczyn kwasowy, zasadowy, obojętny); przeprowadza doświadczenie, które pozwoli zbadać pH produktów występujących w życiu codziennym człowieka (np. żywności, środków czystości);
- 8) wyszukuje, porządkuje, porównuje i prezentuje informacje o powstawaniu i skutkach kwaśnych opadów oraz o sposobach ograniczających ich powstawanie.

VII. Sole. Uczeń:

- 1) projektuje i przeprowadza doświadczenie oraz wyjaśnia przebieg reakcji zobojętniania (HCl + NaOH); pisze równania reakcji zobojętniania w formie cząsteczkowej i jonowej;
- 2) tworzy i zapisuje wzory sumaryczne soli: chlorków, siarczków, azotanów(V), siarczanów(IV), siarczanów(VI), węglanów, fosforanów(V) (ortofosforanów(V)); tworzy nazwy soli na podstawie wzorów; tworzy i zapisuje wzory sumaryczne soli na podstawie nazw;
- 3) pisze równania reakcji otrzymywania soli (kwas + wodorotlenek, kwas + tlenek metalu, kwas + metal (Na, K, Ca, Mg), wodorotlenek (NaOH, KOH, Ca(OH)₂) + tlenek niemetalu) w formie cząsteczkowej;
- 4) pisze równania dysocjacji elektrolitycznej soli rozpuszczalnych w wodzie;
- 5) projektuje i przeprowadza doświadczenie pozwalające otrzymywać substancje trudno rozpuszczalne (sole i wodorotlenki) w reakcjach strąceniowych, pisze odpowiednie równania reakcji w formie cząsteczkowej i jonowej; na podstawie tablicy rozpuszczalności soli i wodorotlenków przewiduje wynik reakcji strąceniowej;
- 6) wyszukuje, porządkuje, porównuje i prezentuje informacje o zastosowaniach najważniejszych soli: chlorków, węglanów, azotanów(V), siarczanów(VI) i fosforanów(V) (ortofosforanów(V)).

VIII. Związki węgla z wodorem – węglowodory. Uczeń:

- 1) definiuje pojęcia: węglowodory nasycone (alkany) i nienasycone (alkeny, alkiны);
- 2) tworzy wzór ogólny szeregu homologicznego alkanów (na podstawie wzorów kolejnych alkanów) i zapisuje wzór sumaryczny alkanu o podanej liczbie atomów węgla; rysuje wzory strukturalne i półstrukturalne (grupowe) alkanów o łańcuchach prostych do czterech atomów węgla w cząsteczce; podaje ich nazwy systematyczne;
- 3) obserwuje i opisuje właściwości fizyczne alkanów; wskazuje związek między długością łańcucha węglowego a właściwościami fizycznymi w szeregu alkanów (gęstość, temperatura topnienia i temperatura wrzenia);
- 4) obserwuje i opisuje właściwości chemiczne (reakcje spalania) alkanów; pisze równania reakcji spalania alkanów przy dużym i małym dostępie tlenu; wyszukuje informacje na temat zastosowań alkanów;
- 5) tworzy wzory ogólne szeregów homologicznych alkenów i alkinów (na podstawie wzorów kolejnych alkenów i alkinów); zapisuje wzór sumaryczny alkenu i alkinu o podanej liczbie atomów węgla; tworzy nazwy alkenów i alkinów na podstawie nazw odpowiednich alkanów; rysuje wzory strukturalne i

półstrukturalne (grupowe) alkenów i alkinów o łańcuchach prostych do czterech atomów węgla w cząsteczce;

6) na podstawie obserwacji opisuje właściwości fizyczne i chemiczne (spalanie, przyłączanie bromu) etenu i etynu; wyszukuje informacje na temat ich zastosowań;

zapisuje równanie reakcji polimeryzacji etenu; wyszukuje, porządkuje i prezentuje informacje o właściwościach i zastosowaniu polietylenu;

7) projektuje i przeprowadza doświadczenie pozwalające odróżnić węglowodory nasycone od nienasyconych;

8) wyszukuje, porządkuje i prezentuje informacje o naturalnych źródłach węglowodorów oraz o produktach destylacji ropy naftowej i ich zastosowaniach; opisuje konsekwencje spalania paliw kopalnych dla środowiska, w tym klimatu.

IX. Pochodne węglowodorów. Uczeń:

1) pisze wzory sumaryczne, rysuje wzory półstrukturalne (grupowe) i strukturalne alkoholi monohydroksylowych o łańcuchach prostych zawierających do czterech atomów węgla w cząsteczce; tworzy ich nazwy systematyczne; dzieli alkohole na mono i poli hydroksylowe;

2) bada wybrane właściwości fizyczne i chemiczne etanolu; opisuje właściwości i zastosowania metanolu i etanolu; zapisuje równania reakcji spalania metanolu i etanolu; opisuje negatywne skutki działania metanolu i etanolu na organizm ludzki;

3) zapisuje wzór sumaryczny i półstrukturalny (grupowy) propano-1,2,3-triolu (glicerolu); bada jego właściwości fizyczne; wyszukuje, porządkuje i prezentuje informacje na temat zastosowań glicerolu;

4) podaje przykłady kwasów organicznych występujących w przyrodzie (kwas mrówkowy, szczawiowy, cytrynowy) i wyszukuje informacje na temat ich zastosowań; rysuje wzory półstrukturalne (grupowe) i strukturalne kwasów monokarboksylowych o łańcuchach prostych zawierających do czterech atomów węgla w cząsteczce oraz podaje ich nazwy zwyczajowe i systematyczne;

5) bada i opisuje wybrane właściwości fizyczne i chemiczne kwasu etanowego (octowego); pisze w formie cząsteczkowej równanie reakcji tego kwasu z wodorotlenkami, tlenkami metali, metalami; bada odczyn wodnego roztworu kwasu etanowego (octowego); pisze równanie dysocjacji tego kwasu;

6) zapisuje równania reakcji między kwasami karboksylowymi (metanowym, etanowym) i alkoholami (metanolem, etanolem); tworzy nazwy systematyczne i zwyczajowe estrów na podstawie nazw odpowiednich kwasów karboksylowych (metanowego, etanowego) i alkoholi (metanolu, etanolu); planuje i przeprowadza doświadczenie pozwalające otrzymać ester o podanej nazwie; wyszukuje informacje o właściwościach estrów w aspekcie ich zastosowań.

X. Substancje chemiczne o znaczeniu biologicznym. Uczeń:

1) podaje nazwy i rysuje wzory półstrukturalne (grupowe) długołańcuchowych kwasów monokarboksylowych (kwasów tłuszczowych) nasyconych (palmitynowego, stearynowego) i nienasyconego (oleinowego);

2) opisuje wybrane właściwości fizyczne i chemiczne długołańcuchowych kwasów monokarboksylowych; projektuje i przeprowadza doświadczenie, które pozwoli odróżnić kwas oleinowy od palmitynowego lub stearynowego;

3) wyszukuje, porządkuje, porównuje i prezentuje informacje o budowie tłuszczów (jako estrów glicerolu i kwasów tłuszczowych), ich klasyfikacji pod względem pochodzenia, stanu skupienia i charakteru chemicznego oraz o wybranych właściwościach fizycznych, znaczeniu i zastosowaniu tłuszczów;

projektuje i przeprowadza doświadczenie pozwalające odróżnić tłuszcz nienasycony od nasyconego;

4) opisuje budowę i wybrane właściwości fizyczne i chemiczne aminokwasów na przykładzie kwasu aminooctowego (glicyny); pisze równanie reakcji kondensacji dwóch cząsteczek glicyny;

5) wymienia pierwiastki, których atomy wchodzi w skład cząsteczek białek; wyszukuje, porządkuje, porównuje i prezentuje informacje o budowie i właściwościach fizycznych oraz znaczeniu i zastosowaniu

białek;

6) bada zachowanie się białka pod wpływem ogrzewania, etanolu, kwasów i zasad, soli metali ciężkich (CuSO_4) i chlorku sodu; opisuje różnice w przebiegu denaturacji i koagulacji białek; wymienia czynniki, które wywołują te procesy; projektuje i przeprowadza doświadczenia pozwalające potwierdzić obecność białka za pomocą stężonego roztworu kwasu azotowego(V) w różnych produktach spożywczych;

7) wymienia pierwiastki, których atomy wchodzi w skład cząsteczek cukrów (węglowodanów); wyszukuje, porządkuje, porównuje i prezentuje informacje o budowie cukrów (glukozy, fruktozy, sacharozy, skrobi i celulozy), ich klasyfikacji oraz o wybranych właściwościach fizycznych, znaczeniu i zastosowaniu cukrów;

8) projektuje i przeprowadza doświadczenia pozwalające wykryć obecność skrobi za pomocą roztworu jodu (w wodnym roztworze KI) w różnych produktach spożywczych.

Ogólne zasady oceniania uczniów

1. Ocenianie osiągnięć edukacyjnych ucznia polega na rozpoznawaniu przez nauczyciela postępów w opanowaniu przez ucznia wiadomości i umiejętności oraz jego poziomu w stosunku do wymagań edukacyjnych z podstawy programowej i realizowanych w szkole programów nauczania, opracowanych zgodnie z nią.
2. Nauczyciel:
 - informuje ucznia o poziomie jego osiągnięć edukacyjnych oraz o postępach w tym zakresie;
 - udziela uczniowi pomocy w samodzielnym planowaniu swojego rozwoju;
 - udziela uczniowi pomocy w nauce poprzez przekazywanie informacji o tym, co zrobił dobrze i jak powinien się dalej uczyć;
 - motywuje ucznia do dalszych postępów w nauce;
 - dostarcza rodzicom/prawnym opiekunom informacji o postępach, trudnościach w nauce oraz specjalnych uzdolnieniach ucznia.
3. Oceny są jawne dla ucznia i jego rodziców/prawnych opiekunów.
4. Nauczyciel uzasadnia ustaloną ocenę w sposób określony w statucie szkoły.
5. Sprawdzone i ocenione pisemne prace kontrolne są udostępniane do wglądu uczniowi lub jego rodzicom/prawnym opiekunom.
6. Szczegółowe warunki i sposób oceniania wewnątrzszkolnego określa statut szkoły.

Kryteria oceniania poszczególnych form aktywności

Ocenie podlegają: prace klasowe, sprawdziany, diagnozy, kartkówki, odpowiedzi ustne, ćwiczenia praktyczne, praca ucznia na lekcji, prace dodatkowe oraz szczególne osiągnięcia.

Wiedza i umiejętności sprawdzane są przez:

- prace klasowe (czas trwania: 1 godzina lekcyjna);
- kartkówki zapowiedziane obejmujące część działu (czas trwania do 20 min.);
- kartkówki niezapowiedziane obejmujące maksymalnie 3 ostatnie lekcje (czas trwania 10-15 min);
- odpowiedzi ustne obejmujące maksymalnie 3 ostatnie lekcje;
- aktywność, przygotowanie do lekcji, systematyczność na zajęciach oraz korzystanie z podręcznika celem pogłębienia wiedzy;
- praca na lekcji;
- przestrzegania bezpieczeństwa w pracowni.

Na początku roku szkolnego uczeń pisze test diagnostyczny. Na koniec roku szkolnego uczeń pisze sprawdzian sprawdzający wiedzę po danej klasie.

W pracy w grupie oceniane jest:

- komunikowanie się;
- prezentacja;
- poprawność merytoryczna.

Narzędzia oceniania:

1. Odpowiedzi ustne – wiadomości z ostatnich trzech lekcji /bez zapowiedzi/.
2. Prace klasowe (czas trwania: 1 godzina lekcyjna).
3. Kartkówki zapowiedziane obejmujące część działu (czas trwania do 20 min.).
4. Kartkówki niezapowiedziane obejmujące maksymalnie 3 ostatnie lekcje (czas trwania 10-15 min.).
5. Praca na lekcji.
6. Aktywność, praca w grupie, przygotowanie do lekcji, prace domowe (nieobowiązkowe).
- 7.

W przypadku braku oceny za daną formę pracy uczeń ma prawo do uzyskania takiej oceny w dodatkowym terminie określonym przez nauczyciela.

Raz w semestrze uczeń może być nieprzygotowany do lekcji (dotyczy odpowiedzi ustnej).

Nieprzygotowanie do zajęć uczeń jest zobowiązany zgłosić nauczycielowi na początku lekcji

W przypadku, co najmniej tygodniowej usprawiedliwionej nieobecności uczeń jest zobowiązany do nadrobienia zaległości w ciągu 7 dni od dnia powrotu do szkoły.

Poprawa sprawdzianów pisemnych jest dobrowolna, z wyjątkiem oceny niedostatecznej, którą uczeń ma obowiązek poprawić. Poprawie podlegają oceny ze sprawdzianów i kartkówek w terminie jednego tygodnia od otrzymania oceny. Ocena z poprawy pracy klasowej jest oceną ostateczną.

W przypadku odmowy pisania sprawdzianu (pracy klasowej, kartkówki) uczeń otrzymuje ocenę niedostateczną. Uczeń nieobecny na pracy klasowej pisze ją w uzgodnionej z nauczycielem formie i terminie nieprzekraczającym dwóch tygodni od daty pracy klasowej.

Za aktywność i pracę na lekcji uczeń może otrzymać ocenę lub plus. Pięć plusów daje ocenę bardzo dobrą. Za brak aktywności lub brak pracy na lekcji uczeń może otrzymać minus (3 minusy = niedostateczny).

Ocena śródroczna lub roczna jest ustalana i wystawiana na podstawie ocen cząstkowych z uwzględnieniem wagi poszczególnych ocen. Ocena nie jest średnią arytmetyczną otrzymanych ocen cząstkowych.

Wszystkie prace pisemne sprawdzane są według skali punktowej, a punkty przeliczane na oceny zgodnie z poniższą skalą procentową:

- 0 – 34% - niedostateczny,
- 35% - 49% - dopuszczający,
- 50% - 74 % - dostateczny,
- 75% - 89% - dobry,
- 90% - 96% - bardzo dobry,
- 97% - 100% -celujący

„JAK I CO OCENIAM?”

Najważniejsze punkty zasad oceniania z chemii:

Opracowała: Anna Piech - Wróbel

1. Obowiązkowy podręcznik „Chemia Nowej Ery” oraz zeszyt. Dodatkowo na lekcje uczeń powinien przynosić układ okresowy pierwiastków.
2. Ocenianiu podlegają: wiedza i umiejętności, praca w grupie, pilność ucznia.
3. Na ocenę semestralną i końcową składają się:
 - a) oceny ze sprawdzianów, prac klasowych, diagnoz
 - b) oceny z kartkówek
 - c) odpowiedź ustna
 - d) zadania wykonane podczas zajęć, praca na lekcji,
 - e) aktywność, praca w grupie, przygotowanie do lekcji.
4. Zakres dłuższych sprawdzianów pisemnych i prac klasowych oraz ich dokładne terminy będą podawane przez nauczyciela z tygodniowym wyprzedzeniem. Uczniowie informują rodziców o terminie i zakresie wymagań.
5. Krótkie sprawdziany pisemne (kartkówki) i ustne odpowiedzi uczniów, obejmujące bieżący materiał lekcyjny (trzy ostatnie omówione przez nauczyciela lekcje), mogą być przeprowadzane na bieżąco, bez wcześniejszej zapowiedzi.
6. Wszystkie prace pisemne sprawdzane są według skali punktowej, a punkty przeliczane na oceny zgodnie z poniższą skalą procentową:
 - 0 – 34% - niedostateczny,
 - 35% - 49% - dopuszczający,
 - 50% - 74 % - dostateczny,
 - 75% - 89% - dobry,
 - 90% - 96% - bardzo dobry,
 - 97% - 100% -celujący,
7. Raz w semestrze uczeń może być **nieprzygotowany do lekcji (dotyczy odpowiedzi ustnej)**. Nieprzygotowanie do zajęć uczeń jest zobowiązany zgłosić nauczycielowi na początku lekcji.
8. W przypadku, co najmniej tygodniowej usprawiedliwionej nieobecności uczeń jest zobowiązany do nadrobienia zaległości w ciągu 7 dni od dnia powrotu do szkoły.
9. Poprawa sprawdzianów pisemnych jest dobrowolna, z wyjątkiem oceny niedostatecznej, którą uczeń ma obowiązek poprawić. Poprawie podlegają oceny ze sprawdzianów i kartkówek w terminie jednego tygodnia od otrzymania oceny. Ocena z poprawy jest oceną ostateczną.
10. W przypadku odmowy pisania sprawdzianu (pracy klasowej, kartkówki) uczeń otrzymuje ocenę niedostateczną. Uczeń nieobecny na pracy klasowej pisze ją w uzgodnionej z nauczycielem formie i terminie nieprzekraczającym dwóch tygodni od daty pracy klasowej.
11. Za aktywność i pracę na lekcji uczeń może otrzymać ocenę lub plus. Pięć plusów daje ocenę bardzo dobrą. Za brak aktywności lub brak pracy na lekcji uczeń może otrzymać minus (3 minusy = niedostateczny).
12. W celu przeciwwiczenia nabytych umiejętności nauczyciel może zadać uczniom pracę domową , której wykonanie jest nieobowiązkowe.

„JAK I CO OCENIAM?” – karta informacyjna dla ucznia/rodzica

Najważniejsze punkty systemu oceniania:

Opracowała: Anna Piech - Wróbel

1. Obowiązkowy podręcznik oraz zeszyt. Dodatkowo na lekcje uczeń powinien przynosić układ okresowy pierwiastków.
2. Ocenianiu podlegają: wiedza i umiejętności, praca w grupie, pilność ucznia.
3. Na ocenę semestralną i końcową składają się:
 - a) oceny ze sprawdzianów, prac klasowych, diagnoz
 - b) oceny z kartkówek
 - c) odpowiedź ustna
 - d) zadania wykonane podczas zajęć, praca na lekcji,
 - e) aktywność, praca w grupie, przygotowanie do lekcji.
4. Zakres dłuższych sprawdzianów pisemnych i prac klasowych oraz ich dokładne terminy będą podawane przez nauczyciela z tygodniowym wyprzedzeniem. Uczniowie informują rodziców o terminie i zakresie wymagań.
5. Krótkie sprawdziany pisemne (kartkówki) i ustne odpowiedzi uczniów, obejmujące bieżący materiał lekcyjny (trzy ostatnie omówione przez nauczyciela lekcje), mogą być przeprowadzane na bieżąco, bez wcześniejszej zapowiedzi.
6. Wszystkie prace pisemne sprawdzane są według skali punktowej, a punkty przeliczane na oceny zgodnie z poniższą skalą procentową:
0 – 34% - niedostateczny,

35% - 49% - dopuszczający,

50% - 74 % - dostateczny,

75% - 89% - dobry,

90% - 96% - bardzo dobry,

97% - 100% -celujący,

7. Raz w semestrze uczeń może być **nieprzygotowany do lekcji (dotyczy odpowiedzi ustnej)**.

Nieprzygotowanie do zajęć uczeń jest zobowiązany zgłosić nauczycielowi na początku lekcji.

8. W przypadku, co najmniej tygodniowej usprawiedliwionej nieobecności uczeń jest zobowiązany do nadrobienia zaległości w ciągu 7 dni od dnia powrotu do szkoły.

9. Poprawa sprawdzianów pisemnych jest dobrowolna, z wyjątkiem oceny niedostatecznej, którą uczeń ma obowiązek poprawić. Poprawie podlegają oceny ze sprawdzianów i kartkówek w terminie jednego tygodnia od otrzymania oceny. Ocena z poprawy pracy klasowej jest oceną ostateczną.

10.W przypadku odmowy pisania sprawdzianu (pracy klasowej, kartkówki) uczeń otrzymuje ocenę niedostateczną. Uczeń nieobecny na pracy klasowej pisze ją w uzgodnionej z nauczycielem formie i terminie nieprzekraczającym dwóch tygodni od daty pracy klasowej.

11. Za aktywność i pracę na lekcji uczeń może otrzymać ocenę lub plus. Pięć plusów daje ocenę bardzo dobrą. Za brak aktywności lub brak pracy na lekcji uczeń może otrzymać minus (3 minusy = niedostateczny).

12. W celu przeciwiczenia nabytych umiejętności nauczyciel może zadać uczniom pracę domową , której wykonanie jest nieobowiązkowe.

Zapoznałem/łam się z zasadami oceniania z chemii:

.....

podpis ucznia

.....

podpis rodziców/opiekunów